32004D0015

L 5/76 AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA 2004.1.9.

A TANÁCS HATÁROZATA
(2003. december 22.)
a Közös Konzuli Utasítás II. része 1.2. pontjának módosításáról és új mellékletének kidolgozásáról

(2004/15/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel a vízumkérelmek megvizsgálására vonatkozó egyes részletes rendelkezések és gyakorlati eljárások végrehajtási hatásköreinek a Tanács részére történő fenntartásáról szóló, 2001. április 24-i 789/2001/EK tanácsi rendeletre [1],

tekintettel a Francia Köztársaság kezdeményezésére,

mivel:

(1) A Közös Konzuli Utasítás II. részének 1.2. pontjában meghatározott azon lehetőség, hogy valamely tagállamot harmadik országokban egy másik tagállam képviseljen, jelenleg olyan helyzetekre korlátozódik, amikor a képviseletét kérő tagállam nem rendelkezik képviselettel az adott harmadik országban.

(2) Tekintettel arra, hogy nagyarányú növekedés tapasztalható a schengeni területre történő beutazásra jogosító vízumért folyamodó kérelmek számában, az egységes vízumok harmadik országokban történő kibocsátásának tekintetében mára szükségessé vált a tagállamok által alkalmazott eszközök szinergiájának megteremtése, valamint azon szolgálatok területi elhelyezésének összehangolása és ésszerűsítése, amelyek feladata a vízumkérelmek elbírálása. Ezért a tagállamok közötti méltányos megoszlásra is figyelemmel szükségesnek látszik biztosítani minden tagállam számára annak lehetőségét, hogy harmadik országokban egy másik tagállam által képviseltesse magát, még akkor is, ha az adott harmadik országban már rendelkezik diplomáciai képviselettel.

(3) Az átláthatóság érdekében, ezenkívül, célszerű e Közös Konzuli Utasításhoz egy új, az egységes vízumokat kibocsátó képviseletekről áttekintést nyújtó mellékletet kidolgozni.

(4) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez mellékelt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező. Mivel e határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, Dánia – az említett jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően – a határozat Tanács általi elfogadásától számított hat hónapon belül dönt arról, hogy saját nemzeti jogába átülteti-e a határozatot.

(5) Izland és Norvégia tekintetében e határozat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás [2] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat [3] 1. cikkének A. pontjában említett területre vonatkoznak.

(6) E határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyben az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal [4] összhangban nem vesz részt; ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező.

(7) E határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal [5] összhangban nem vesz részt; ennélfogva Írország nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező.

(8) E határozat a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokra épülő vagy azokhoz egyéb módon kapcsolódó jogi aktusnak minősül,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Közös Konzuli Utasítás II. részének 1.2. pontja a következőképpen módosul:

[1] HL L 116., 2001.4.26., 2. o.

[2] HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

[3] HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

[4] HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

[5] HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

1. Az a)–d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) Ha az illetékes állam nem rendelkezik diplomáciai vagy konzuli képviselettel egy adott államban, az egységes vízumot az illetékes államot képviselő állam képviselete adhatja ki. A vízumot a képviselt állam nevében és – amennyiben szükséges a központi hatóságok közötti konzultáció – annak előzetes engedélyével adják ki. Ha a Benelux államok egyike rendelkezik képviselettel, az főszabályként hivatalból képviseli a többi Benelux államot is, kivéve, ha az érintett Benelux állam a gyakorlatban nem tudja ellátni a többi Benelux állam képviseletét, amely esetben ez utóbbiak egy másik partnerállamot kérhetnek fel arra, hogy a vízummal kapcsolatos ügyekben az adott harmadik országban képviselje őket.

b) Valamely állam kérheti saját képviseletét egy harmadik országban konzuli képviselettel rendelkező másik államtól még akkor is, ha ez előbbi állam diplomáciai vagy konzuli képviselettel rendelkezik az adott harmadik országban. Az egységes vízumot a képviselt állam nevében és – amennyiben szükséges a központi hatóságok közötti konzultáció – annak előzetes engedélyével adják ki.

c) Amennyiben az a) és b) pont alapján egységes vízumot bocsátanak ki, úgy a képviselt állam vagy államok és az ezen államo(ka)t képviselő állam megállapodnak a képviselet formájáról, és meghatározzák az alábbiakat:

– a képviselet időtartama és megszüntetésének feltételei;

– és a b) pont alkalmazásában az ilyen képviselet ellátására vonatkozó rendelkezések, ideértve helyiségeknek a képviseletet ellátó állam általi biztosítását, illetve személyzetnek a képviseletet ellátó állam és a képviselt állam általi biztosítását szabályozó feltételeket, valamint a képviselt állam lehetséges pénzügyi hozzájárulását a vízumok kibocsátásakor a képviseletet ellátó állam részéről felmerülő költségekhez.

d) Amennyiben az a) és b) pont alapján egységes vízumokat bocsátanak ki, úgy a képviseletet fel kell tüntetni a 18. mellékletben foglalt, egységes vízumokat kibocsátó képviseletek táblázatában."

2. Az e) pontban az „olyan harmadik államokban, ahol nem rendelkezik valamennyi schengeni állam képviselettel" szöveg helyébe az „a) és b) pont szerinti képviselet esetében" szöveg lép.

3. Az e) pont utolsó francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„– helyi viszonylatban a diplomáciai vagy konzuli képviseletek a helyi konzuli együttműködés keretében gondoskodnak arról, hogy a vízumkérelmezők megfelelő tájékoztatást kapjanak az a) és b) pont szerinti képviselet igénybevételéből adódó illetékességekről."

2. cikk

A Közös Konzuli Utasítás az „Egységes vízumokat kibocsátó képviseletek táblázata" című 18. melléklettel egészül ki. E mellékletet a 789/2001/EK rendelet 2. cikkében említett eljárás szerint a Tanács Főtitkárságának eljuttatott tájékoztatás alapján kell kidolgozni és frissíteni azon kézikönyv módosításaira figyelemmel, amely a schengeni vízumoknak olyan harmadik államokban történő kiadásáról szól, amelyekben nincs valamennyi schengeni államnak képviselete, és az említett melléklet a kézikönyv helyébe lép.

3. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napjától kell alkalmazni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban.

Kelt Brüsszelben, 2003. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. MATTEOLI